

καὶ γιγή κοστούμι έρθρος τὸ μάλλινο τρικό μου,
καὶ ἔνω μαρβίλος ἔκκνα πᾶς δέρος δὲν τὴν γνώρισα
καὶ ἕκκυμάλα τὸ πνεῦμα της καὶ ἐκείνη τὸ δικό μου.
"Τοτέρα μασκέρέψαμε τὰ πάντα Φασουλάκια
καὶ τὸ μπολό των μὲ πολλὰ τερτίης ὀπικάστημε,
ἄλλα τὸν μασκέραν μὲ φούρου μακρούνια
καὶ σὰν φιλόστρογα γονεῖς καὶ οἱ δέρο μας τὰ ὑψηλάσαμε.
Π. — Κι' ἔγω ποῦ λές ἀπόστρημα μὲ φούρου μακρούνια
καὶ γυναικίς φόρεσα καὶ ἐπῆγα στὰ σκλόνια,
καὶ σ' ἔνα σπήλαιον διακόπιτον ντεκτούμε,
ἵππαν καὶ ὁ Διάδημος μετὰ τῆς Πρηγκίπισσος,
καὶ οἱ Πρίγκιπες οἱ προσφρίλες καὶ ἀριστοκράτει πούραι,
ποῦ σὰν καὶ τούτους, Φασουλῆ, δὲν ἔκαμε ἡ φύσις.

Τοῦ εἴτα καληπότερά σας μὲ μάλι κοκετάριξ
καὶ αὐτὸς μὲ ἴνομισσαν εἰδύς γιαν ντιστεγκά κυρία,
καὶ ἥλθαν σπαζέστας γύρω μου καὶ μοῦ ρυγκήκιαν δλοι
καὶ μὲ ταυμπικές θρίβισαν τὸ νέο μου τὸ μπόλι.
Ἐφρίνασσαν πολλοὶ γχυμποὶ γιὰ μένα τὴν πανούκλα
καὶ μοῦ Ψυλίρεζαν στ' αὐτοῖς : φρέδ μου, μὸν ἄν,
καρδούλα καὶ ὁ Πρίγκηπος δ Γεώργιος μὲ τὴν γιρή χερούλα [μου,
μ.] ἐπιτημπτος γιὰ χωράτα, ποῦ φάνεξ μανούλα μου.
Νάδλεπτος πάσος, Φασουλῆ, σάν νέκυσσαν γκράν Σινόρα,
ἄλλα μὲ ἵπποκρος Φηλάτα τῶν ιπποτῶν ἡ σπίρη,
καὶ ἡ ἔντυνας ἡ γάμπιας μου ἔθρηκαν εἰς τὰ φόρε
καὶ μὲ ρωτές πῶς γινιν καὶ τὶ ντρεπή τὴν πῆρα.
Φ. — Κι' θυτέρα;

Π. — "Εργι 'ἐπ' ἔκει καὶ ἐπῆγα 'στον Ρωμανού
καὶ 'πάντα πίρα τράβηξε σ' ἔνος πολιτικοῦ,
ἔλλοις λόγιος δηλαχώ τοῦ ἔρετον Καρπάπανου,
ἀνδρὸς τὰ μάλια ντιστεγκά καὶ Προσδεστικοῦ,
καὶ Πρόδον μὲ ἴνομισσας τῆς 'Αρτας δ δεστότης
καὶ κοπιλέματα μαύκανε καὶ διαχύσεις πρώτης,
καὶ σύρων ἀπ' ὅπισσα μου τὰ τὸ Προσδέσιον ράχη
ἔτρεξα μὲ τὰ τέσσερα νὰ 'δω τὸν Θεδωράκην,
ποὺ φρέσκος φρέσκος γύρισε τὸν θέστεραλία,
καὶ τέτ σ' τέτ αὐτές ξέμιζαν γιὰ φέσταις μαλίλε,
καὶ δὲ 'Αύλην μὲ ἔξελαν δ πρώτος ἐν τοῖς Ισούς
καὶ εἰδύς κομψότερης ἀπὸ τὰς ὑπεριλίσιες.
Κατόπιν ἔφη 'πάντα καὶ ἐπῆγα παρακάτω
ζητωκρυψάων μοναχός ὑπὲρ τὸ Δελτάριόννα,
καὶ ἐμπῆκα 'στο «Βεριετές καὶ εἶδο τὸ Κομπέτατο,
ποὺ μασκαρέδες βράβευσε δέσποινας τοῦ 'Αστέραν.
"Ετοι λοιπὸν ἐγλέντισσα καὶ ἐμπῆκα μές 'στη μύτη σου,
τὴν δὲ κυρίαν μασκαροῦ, ἀκέντων πούλιθε σπῆτη σου,
καὶ τι θά 'πη μπαγλάρωμα σ' ἀρώτηο 'έν σπουδή,
ἴδω μπροστά τὴν προσκελῶ μπράκτες νὰ τὸ ὄη,
καὶ στρώσε μου τὴν φάρη σου σὰν παληκούνενες
νὰ φές 'Αποκρήτικες καὶ Σαρκαστηγαναῖς.

■ Ακροδοτούχις μὲ πράσινο μελάνι εἰς τόνομα τοῦ Μάρομπα — Δεληγιάννη.

Θέδωρε, Θεδωράκη μου, Θεδώρω Θεδωρῆ,
ἀκροστούχιδα σύμερα σοῦ γράφω τρυφερή.

"Εσύ τοῦ Νέων φίνεσαι λευκὴ περιστερά,
πογκεῖς τῆς φερόριτες σου γιὰ καταστρα φτερά.

"Οπου καὶ ἐν πῆγες συνδρομὴν καὶ ἀγάπην νὰ ζητήσῃς
εἰδύς μπακμπάκι στρώθηκες ἡ γῆ γιὰ νὰ πυτήσῃς.

Δέξα κακινούρια μπόλικα, παράταις, γίλοια, γάχανα,
ἄλλα τὸ σπουδαιότερον τραπέζια δίγως λάχανα.

'Ωμέγα τῆς ρητορικῆς, τῆς σωτηρίας: "Αλφα,
κανεὶς καὶ ἐμένα γρήγορα τῆς μακοτορίας σου Καλφα.

Ρήγας βικτίστηκες καὶ σὺ σὲ τούτον τὸν καιρό,
Ρήγας μπαστούνι καὶ σπαθί καὶ κούπα καὶ καρό.

'Ο Ρήγας καθέ τράπουλας 'στην τωρινή μπουνάτασ
θὰ ζωγρεφίζεται λιγνός μὲ τὴν ὄικη σου φάτσα.

Σύσσε τὸν κόσμο, τοὺς θεομύσιους, καὶ τῆς Αὔλης τὸν Ρήγα...
χρόνια πολλά, κύρι Θεδωρῆ, καὶ λόγια οὐκ άλιγα.

Καὶ δλίγαις ποικιλίαις,
μὲ δλάλους λόγους ἀγγελίαις.

Εθύμιος δ Καββαθάδη, ιεροκήρυκη πρώτης,
ἐποὺ τοῦ πράπει γρήγορα νὰ γίνη καὶ Δεστότης,
ἴξεδωκε κομψότερα τὸν δεύτερον τὸν τόμον
τῶν λόγων του τῶν ἐμβριθῶν, τῶν γλαυφύρων καὶ εύστόμων.

Καὶ τ' "Απαντα τοῦ Βύρωνος πολυτελῶς ἐκδίδει
τὸ θυμουσιόν Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη,
καὶ δὲ ἀντίγησσον τόνομα τοῦ Βύρωνος οἱ δρόμοι
καὶ δὲ γενούν ἀνάρπαστα προτού νὰ γίγειν ἄκμη.

Σύγχρονοι ἀδρες, συγγραφὴ τοῦ Γεωργίου Καλησπίρη,
ποὺ τώρα τὴν ἐκδίδει,
καὶ ἐν πρώτοις πραγματεύεται καθώς ἐκείνος ξέρει
γιὰ τὸν Οἰκουμενόδη.

'Ο Μαθαρίκος Παντελῆς, διώκτης τῶν ἀδίκων,
λεβίντης ὑπομέραρχος καὶ πράτος 'στο καθήκον,
'στο πρώτων τμῆμα ἔγινε σπουδαῖος 'Αστυνόμος
νόναι δ φύλακ τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν δ τρόμος.

Γυνή, μελίτη μὲ ἔξαφην καὶ μὲ ἴνθουσιασμόν,
ἀναγνωσθεῖσα πρὸ καιροῦ εἰς τὸν Ἐλληνισμόν.
Ο Σιμωνίδης ἐγράψε δ καὶ Βλασινύν,
τῆς γυναικίας φύσεως μελετητὴς δεινός.

Τὴν αὖρον Κυριακὴν 'στοὺς Φιλομούσους δλοι,
μεγάλη εἰεργετικὴ Ριζάρδου Μουσιτζόλη.